

Sygn. akt IV KO 119/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **K. T.**

skazanego z art. 310 § 2 i in. k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 23 maja 2018 r.,

na posiedzeniu w przedmiocie wniosku skazanego o wznowienie postępowania
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 października 2010 r., sygn. akt II AKa [...],

utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 czerwca
2010 r., sygn. akt XXI [...],

postanowił

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 czerwca 2010 r., XXI K [...], połączono kary jednostkowe orzeczone wobec skazanego K. T. wyrokami Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 listopada 2001 r., V K 147/01, i Sądu Rejonowego w P. z dnia 20 grudnia 2004 r., II K 329/02, a także wyrokami Sądu Rejonowego w P. z dnia 10 marca 2004 r., II K 629/03, i Sądy Rejonowego w P. z dnia 15 kwietnia 2004 r., VI K 536/03. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 października 2010 r., II AKa [...], po rozpoznaniu apelacji obrońcy, utrzymano w mocy wyrok łączny Sądu Okręgowego w K.

Własnoręcznym pismem datowanym na 23 października 2017 r. skazany
wniósł o wznowienie tego zakończzonego prawomocnie postępowania

w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Wyznaczony z urzędu obrońca adw. M.S. po zapoznaniu się z aktami sprawy pismem z dnia 31 stycznia 2018 r. zawiadomiła Sąd Najwyższy o tym, że nie stwierdziła podstaw do wznowienia postępowania w sprawie skazanego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku. Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochozącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność. W niniejszej sprawie zachodzi właśnie taka sytuacja. Wniosek skazanego nie wskazuje w ogóle okoliczności, które mogły być uznane za podstawę wznowienia *propter crimen* (wznowienie z powodu przestępstwa popełnionego w związku z postępowaniem), czy *propter decreta* (wznowienia z powodu orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego bądź organu międzynarodowego, działającego na mocy umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską), nie wskazano też okoliczności, które mogłyby być zakwalifikowane jako bezwzględne przyczyny odwoławcze skutkujące koniecznością wznowienia postępowania z urzędu zgodnie z art. 542 § 3 k.p.k. Co więcej, wyznaczony w postępowaniu obrońca z urzędu po zapoznaniu się z aktami sprawy nie stwierdził podstaw do wznowienia postępowania. W takim stanie sprawy zasadne stało się wydanie postanowienia o odmowie przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

Mając na uwadze przytoczone okoliczności, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.